

„Горянското движение в Сливенския край 1950 – 1951 г.” с автор Веселина Янакиева. Беше подредена и изложба за двете горянски чети в Сливенско. Още тогава се впечатлих от портрета на една участничка в горянското движение - монахиня Симфороза, игумения на Сотирския манастир „Св. Петка”. Помня интелигентното и одухотворено излъчване на тази жена и сега намирам повод да разгледам личността ѝ в контекста на темата за Сливенската епархия през 1944 - 1953 г.

Монахиня Симфороза, със светско име Елена Георгиева Мечкова, е родена в гр. Пловдив на 10 май 1908 г. След завършване на прогимназиалното си образование, като сираче със стипендия, заминава за Франция, Париж и учи в колеж. Завършва образованието си и се връща в България. Постъпва в Куриловския девически манастир „Бял кръст”, където през 1927 г. е подстригана като монахиня от архимандрит Стефан. Сведенията за монахиня Симфороза в източниците се разминават в известна степен - относно датата и годината на раждане, както и кога е постъпвала в отделните манастири, но приемам като най-достоверни данните от т. нар. „личен картон на монасите”, документ от 12 март 1973 г., воден от офицера в Държавна сигурност отговарящ за нея, с който основният фонд на отдел „Нова и Най-нова история” разполага.¹⁴ През 1927 г. монахиня Симфороза постъпва в Раковския манастир във Видинско като игумения, след което заминава за с. Сотиря, Сливенско и става отново игумения в манастира „Св. Петка”. Доскоро някои възрастни хора от селото си спомняха за нея и всички с добро. Разказват, че е рисувала много хубаво картички за Рождество и Възкресение и със събранныте пари се е грижела за манастира и прекрасната му градина, любимо място за излети на сливенци, особено през почивните дни. Разполагаме със снимки във фонда на отдела, запечатали красиви гледки от обявения днес със статут „изоставен” Сотирски манастир. Като истинско Божие чадо, тя не е отказвала да изпълни молба на никого и за нищо. През 1951 г. за убежище я молят нелегалните горяни Георги Маринов и Иван Спасов, които ѝ поръчват да каже на ятачката Ненка Гарванова от с. Сотиря да изнесе незабелязано от селото картечница, сандъче с патрони и оръжие и да ги зарови в някоя нива, след което да съобщи на монахиня Симфороза мястото, а

14 РИМ Сл., отдел Нова и Най-Нова история, инв. № 6197.